

az antikvitás szexuális szabadságát mutatják be, éppen ezért nagy részük a kereszténység elterjedésével megsemmisült.

Németh György (DE): *Csodás gyógyulások. M. Iulius Apellas az epidaurosi Asklepios-szentélyben* c. előadásban M. Iulius Apellas görög arisztokrata gyógyulását elbeszélő feliratot elemezte. A forrást más korábbi szövegekkel összevetve megfigyelhetjük az epidaurosi gyógyító szentély propaganda-politikáját az antikvitás különféle korszakaiban.

Európai italianisták konferenciája a krakkói Jagelló egyetemen

2001. október 11. és 13. között a krakkói Jagelló egyetem olyan nagyszabású italianisztikai konferenciát rendezett, amelyhez foghatóra talán az 1988-as amszterdami tanácskozás óta nem került sor. Európai konferencia volt ez a szó legteljesebb és legigazibb értelmében, amely valóban az egész Európát magában foglalja. Lengyelországról, Olaszországból, Romániából, Németországból, Horvátországból, Franciaországból, Belgiumból, Ausztriából, Hollandiából, Oroszországból, Magyarországról, Észtországból, Moldáviából érkeztek tudósok, egyetemi tanárok, hogy az olasz kultúra – elsősorban az irodalom és a nyelvészet – kutatásában elért eredményeikről előadásokat tartsanak és hallgassanak meg, megismerjék egymást személyesen és afféle seregszemlét tartsanak.

Krakkó városa és a Jagelló egyetem az elképzelhető legalkalmasabb helyszíne volt egy ilyesfajta rendezvénynek. Európa egyik legrégebbi és legrangosabb – a XIV. század óta töretlenül aktív – egyeteme ez, melynek felvirágoztatásában döntő szerepet ját-

Forisek Péter (DE): *Censorinus és az antik orvosi iskolák* c. előadásában Censorinus Kr. u. III. századi római szerző művének orvostudománnyal foglalkozó részét vizsgálta. Censorinus művét antik orvostudományi munkákkal és filozófiai szövegekkel összevetve megállapíthatjuk, hogy a római szerző ezeket a munkákat csak másodkézből ismerhette, forrásként elsősorban Varro és az idősebb Plinius műveit használta fel.

A konferenciát a Soros Alapítvány támogatta.

Forisek Péter

szott Nagy Lajos királyunk lánya, a katolikus egyház által boldoggá avatott Hedvig királynő, a híres magyar–lengyel barátság egyik jelképe, aki mellett a nevezetes univerzitás szinte második patrónusaként tiszteli Kopernikust, aki a páratlan muzeális kincseket őrző Collegium Maiusban tanulta, tanította, kutatta az asztronómiát, ott, ahol megannyi magyar diák is evett – Dantéval szólva – „az angyaloknak égi kenyereből”.

A hatszáz éves egyetem nagy hagyományaihoz és a nevében foglalt egyetemesség-eszméhez illően nemcsak a különböző nemzetek fiai-lányai, de a különféle szakterületek és témák előtt is nyitott volt. A zömmel a Lengyel Tudományos Akadémia közeli épületében tartott előadások jól mutatták, hogy az előadók az italianisztika fogalmát a legtágabban értelmezik: a német Axel Schmidt elemzése Juvenalis antik római szatírájáról éppúgy belefért, mint az orosz Elena Krivonosova értelmezése a mai reklámyelvéről. Időben is hatalmas ívet írt le a tudományos tanácskozás

Dantétól (Maria Maślanka-Soro, Krakkó) Dario Fóig (Brigitte Urbani, Aix-en-Provence) és Alessandro Barricóig (Joanna Ugniewska, Varsó). Egy nemzetközi konferencia anyagából nem hiányozhattak a kapcsolattörténeti témák sem: a varsói Anna Tylusińska a Risorgimento-kori lengyel–olasz sorsközösségről és fegyverbarátságról, a kolozsvári Helga Tepperberg és a bukaresti Smaranda Bratu Elian az olasz–román irodalmi kapcsolatokról értekezett, a magyarul is kiválóan beszélő fiatal krakkói hungarológus, Zrínyi-kutató, Pjotr Kowalczyk pedig sajátos lengyel–magyar–olasz „háromszögben” mutatta be az ellenreformáció egy „elfelejtett személyiségét”, Pietro Illicinót. E sorok írója – aki arról tartott előadást, hogyan jelent meg az antik Róma motívuma Vittorio Alfieri életművében – a

lengyelek közismert magyarbarátságának tudta be a megtiszteltetést, hogy a plenáris záróülésen elnökölhessen.

A kitűnően sikerült tudományos összejövetel fő szervezője, Stanisław Widłak professzor, a krakkói egyetem romanisztikai intézetének vezetője és munkatársai mellett Krakkó egyedülálló, a legcsodásabb olasz városokéval vetekedő szépségének (és a kegyelemszerűen kellemes időnek) is köszönhattuk, hogy az európai italianisztikai konferencia nem „csak” tudományos eredményeivel jelentett felejthetetlen élményt a résztvevőknek. Ami a folytatást illeti, a tudományos összejövetel megalapozta a debreceni és a krakkói egyetemi olasz tanszékek közti együttműködést.

Madarász Imre

Francia–magyar tudományos konferencia a clermont-ferrand-i egyetemen

Örvendetes módon egyre szélesebb körben válik elfogadottá és gyakorlattá az a felismerés, hogy a tudományos érintkezéseknek is rendkívül nagy szerepük van a kultúrdiplomáciában. Az elmúlt években jelentős előrelépések történtek ezen a területen. Ezek sorából kiemelkedik az a rendezvénysorozat, melynek Franciaország adott otthont, ahol a 2001. év a magyar kultúra éve. A programok koordinálásának háttéréül a két kormány közötti egyezmény szolgált. A francia–magyar kapcsolatok XX. századi története szempontjából különleges jelentőséggel bír ez a megállapodás.

A Debreceni Egyetemen integrálódott egykori Kossuth Lajos Tudományegyetem és a clermont-ferrand-i Blaise Pascal Egyetem közötti kapcsolatoknak már régi

hagyománya van, amit a partnerségi szerződés is rögzít. Ennek keretében rendszeressé váltak a közös konferenciák, kutatási programok. A doktorképzés beindulásával több tanszéken is lehetővé vált a doktoranduszok franciaországi részképzése.

A Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kara, valamint a Pascal Egyetem hasonló egységeinek közreműködésével 2001. szeptember 27–29. között Clermont-Ferrand-ban tudományos konferencia megrendezésére került sor. A szervezők törekvése az volt, hogy bemutassák a francia és a magyar történelmi párhuzamok és érintkezések mellett a kulturális és vallási viszonyok kölcsönhatásait is. Ezt a törekvést tükrözte a konferencia felépítése is. A hivatalos köszöntöket követően – a Debreceni Egyetem vezetését *Imre László*